

EU-csatlakozásunk milyen változásokat hozhat Magyarország polgárai és elsősorban a tanulóifjúság számára.

Tisztelt Polgármester Úr!

Üdvözlöm Önt. Úttörőcsapatunk bevezetett az „Irány az Unió!” vetélkedőre. Csapatunk az eddigi fordulókban szép eredményt ért el.

A harmadik forduló egyik feladata: „Mit vár az EU-csatlakozástól?” témájú interjú készítése egy általunk nagyra tartott egyéniséggel. Tisztelt Polgármester Úr, mi Önt választottuk. Ha felkészült, kezdhetjük a beszélgetést.

– Köszönöm a lehetőséget. Magyarország EU csatlakozását egyesek túlzott elvárásokkal, mások talán borúlátóan várják. A csatlakozással az ország is és minden polgára is új lehetőségekhez jut. Ezeknek a lehetőségeknek a hasznosításához a társadalom egészének összefogására van szükség, mivel csak azok tudnak továbblépni, akik akarnak és képesek alkalmazkodni. Számotokra ezt a tanulást, a tudás megszerzése jelenti. Ahhoz, hogy az EU polgáraival kapcsolatot tudjatok kialakítani, nyelveket is kell tanulnotok.

– A csatlakozás hatása hosszabb távon várható. Ön szerint vannak-e olyan változások, amelyek a csatlakozás után azonnal éreztetik hatásukat?

– Természetesen vannak olyan előírások és megállapodások, amelyek a csatlakozáskor életbe lépnek. Ilyen, pl. az EU-tagországok közötti határátlépés leegyszerűsítése, a vámok eltörlése. Már ösztön lehetséges bármely tagországban azonos feltételekkel továbbtanulni, persze ehhez nyelvtudás szükséges.

– Az EU előírásai szigorúak. Számíthatunk-e az EU pénzügyi támogatására, pl. a kórházak korszerűsítéséhez?

– Igen, kaphatunk támogatást az EU-tól, de ezt ésszerűen kell felhasználnunk. Nem lehet minden faluban kórház, laboratórium, elegendő körzetként egy-egy korszerű, jól felszerelt kórház.

– Ön szerint a lakosság elég felkészülten várja a csatlakozást?

– A fiatalokhoz közelebb áll az EU, hiszen az ő jobb és könnyebb jövőjükről van szó. Ezért ők nagyobb figyelemmel kísérik csatlakozásunkat.

– Iskolánk életét hogyan érinti a csatlakozás a közeljövőben? Milyené válik 20 év múlva a diákok élete?

– Nem kell 20 évet várni az oktatás feltételeinek javítására. Az iskoláztatás fontos feladat, hiszen a holnap embereiről van szó. Minél több képzett, sőt jól képzett fiatalra van szükség. Mi is számíthatunk az EU támogatására, községünk is előkészített egy pályázatot az iskolánk bővítésére és korszerűsítésére.

– Félő-e, hogy a tehetséges fiatalok zöme a fejlettebb országokban fogja kamatoztatni tudását?

– Már hangsúlyoztam, milyen lényeges a tudás megszerzése. Azok, akik rendelkeznek megfelelő tudással és nyelvtudással, azok számára lehetséges, hogy fejlettebb országokban szerezzenek további tapasztalatot, fejlesszék ismereteiket, és természetesen az is, hogy megismerjék a tagországok kultúrájának sokszínűségét. Szerintem a fiataloknak ezt a lehetőséget ki kell használni. Családalapításra a magyar embert a szíve, a hazai ízek, tájak hazavonzzák. Ezek a szakemberek hazatérve a külföldön szerzett tapasztalataikkal gazdagíthatják, építhetik országunkat.

– Elég sok iskolatársam van, akik a létminimumon küszködnek. Vajon az ő sorsuk mikor és hogyan fog megváltozni?

– Az EU csak lehetőségeket biztosít mindazok számára, akik tenni akarnak sorsuk jobbra fordulásáért. Számukra a csatlakozás után fokozatosan mind több lehetőségük lesz, hogy tisztességes munkájukból normális életkörülményeket biztosítsanak családjuknak. Természetesen az egész társadalom összefogására szükség van ahhoz, hogy segítsük őket felzárkózásukban.

– Nehéz lesz magyarnak megmaradni?

– Nem, hiszen az EU-ban jelenleg is sok nemzet él, amelyek tiszteltben tartják egymást és kultúráikat.

– Tehát karácsonykor anyukám készíthet mákos gubát?

– Természetesen. Az ezzel kapcsolatos híresztelések csak az újságoknak adtak témát.

– Polgármester Úr! Megtiszteltetés számunkra, hogy eljött közénk. Köszönjük szépen a beszélgetést.

Nyilas Árpád

Időjárás-jelentés a prédikálószelekről 2004. május 2.

Tavaszi túráink különleges állomása volt ez a nap. Nem azért, mert itt is a gyermekcsoportok vezetésével jutottunk el Dömösről a Vadálló-kövek érintésével a Prédikálószelekig, hanem azért, mert olyan időjárási körülmények között tettük meg utunkat, amelyet közel ötven évem alatt soha nem láttam.

Induláskor szépen sütött a nap, s a nehéz terepen felfelé haladva többször is megálltunk gyönyörködni. Hol egy nünüke, hol egy szarvasbogár, vagy épp egy különleges szikla készített nézelődésre bennünket.

A Vadálló-kövek meghódítói

A csúcra érve a napkúráló gyíkok átadták a helyüket, mi pedig élveztük, hogy alattunk a Dunakanyar pompás látványa. Beszélgettünk, ebédeltünk, s már épp az induláson gondolkodtunk, amikor egy pillanat alatt elért a vihar. Égzengés, hatalmas esőcseppek, fekete felhők ... Gyors öltözés után nyakunk közé szedtük a lábunkat. Ám egyszerre a zápor jégesőre fordult! Néhány frissen nyírt frizurán csak úgy kopogott a jég. Aztán néhány perc múlva elállt az eső.

Jót derültünk kalandunkon, s folytattuk utunkat. Korai volt az örömről, mert leereszkedésünk közben még négyszer kapott el bennünket a jégeső. A szakadó eső közben kisütött a nap, s felejthetetlen színeket varázsolt a bükös fái közé. Szivárvány feszült utunkon keresztül, míg a hegycsúcsok nagy melegben már kezdték visszaadni párájukat, vígan „pipáltak”.

Surrogó hangra lettünk figyelmesek, s egyszerre a felázott talajon szilajon vágató víz magával sodorta az eróziós talaj egy részét. Fantasztikus és félelmetes látvány volt. Csak most döbrentünk rá, hogy mit jelenthetett az előző este a híradóban mutatott települések lakói számára, mikor a felhőszakadás következtében sárral borított lakásuk.

Aztán leértünk a hegyről. Szerencsére egy megcsúszást kivéve senkivel sem történt baj. S jó volt azt látni, ahogy egymásnak segítőkészek voltak a gyerekek, ha valamelyikük nehezebben haladt. Kicsavartuk ruháinkat, akinek volt száraz ruhája, az átöltöztött. Aztán irány a Visegrádon lévő borbély! Felhőtlen játékunknak az vetett véget, hogy ideje volt hazaindulni. Ekkor még nem tudtuk, hogy Tárnokra érve újabb égi áldás vár ránk, mely a közséi majális résztvevői mellett nekünk is tartogat egy kis öntözést.

S hogy milyen egy bakancsos gyerek? Másnap mindenki a kalandjait mesélte a többieknek, akik talán még irigykedtek is egy kicsit, hogy lemaradtak erről az eseménydús túráról.

Kép: Várhelyi Miklós

Szöveg: Várhelyi Mária és Miklós